

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK.

HÁZHOZ KÜLDVE:
Egy évre 5 frt — kr
Félévre 2 frt 50 kr
Hivatalok, községek, köz-
ségi jegyzők és tanítók
résztve egész évre 8 frt.

Az előfizetők
postautalvánnyal
eszközle dők.

Egyes számok 10 kr-jaival
kaphatók a kiadóhiva-
talban.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

HIRDETÉSEK.

Háromhasábos petil-sor
egyszeri közlésért 7 kr
kétyszeriért 8 kr., több-
szoriért 5 kr. fizetendő.
Bélfelvitel minden egyes
beiktatásért 30 kr

A NYILTÉRBE:

minden 8-hasábos gar-
mond sor díja 15 kr.
Hirdetésirodák, előfizetők
vagy gyakori hirdetőik
tetemes díjkezdvezmény-
ben részesülnek

Megjelenik hetekint egyszer,

— VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklámok,
a kiadóhivatalba (Kossuth-utca 7 sz.) intézendők
L. tulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a Reuter ügynökség és a Magy. Távir. Iroda hirdetési irodája. Budapest, Granátos-u. 1.

Nyári gyermekmenhely.

Törvény intézkedik az ovodák, az állandó és nyári gyermekmenhelyek felállításáról, s megyénk területén már minden intézkedés megtörtént arra nézve, hogy a törvénynek ez iránybani bölcs intenciója a legkisebb be-
tűg betartásék.

Mivel tehát ugy a törvény, mint a ha-
tósági intézkedés minden lehetőt elkövetett
arra nézve, hogy a gyermeknevelés és véde-
lem a leghelyesebb alapra fektetessék, — mi
csakis azért emeljük fel szavunkat e kér-
désben, hogy azon akadályokat, melyek a
mint az iskolát a járást gátolják, úgy gátolni
fogják particulater, vagy csak tisztán az
egyedekre nézve a nyári gyermekmenhely
látogatását is, — lehetőleg elsimitani igye-
kezzünk.

Nem hisszük azt, hogy manapság volna
józanul gondolkodó fő, mely az ovodák, de
kivált a nyári gyermekmenhelyek szükségét
be nem látná.

Falvainkban nyáron át, mikor a föld
népe a legsürgösebb mezei munkával van
elfoglalva — felnőtt embert otthon találni
majdnem lehetetlenség. Sok falu ég porrá,
sok puzda lesz koldussá az alatt az idő alatt,
míg kint, a határban levő vagyonkájával fog-
lalkozik, hogy biztosítsa magának és család-
jának a télire valót.

Nem mondjuk, hogy minden esetben,
de azt állítjuk, hogy a legtöbben a gyermek
kezébe került gyufa ennek az oka.

1—3 éves gyermekét kiviszi az anya
magával munkájához, de már az ezeknél na-
gyobbak otthon ügyelegnek minden védelem,
minden gondoskodás nélkül.

És a nagy — nemzeti — eszme mel-
lett ez volt egyik és főindoka a törvény-
hozásnak az ovodák és nyári gyermekmen-
helyekről szóló törvény alkotásánál.

És a törvény intézkedik is arról, hogy
intenciói megvalósíttassanak — mi mégis ab-
ban a véleményben vagyunk, hogy a kivitelnek helyes, vagy helytelen módja legelső
sorban magunknál községeinknél van.

Nem szabad sajnálniok a községeknek
a költséget akkor, midőn legrágább kin-
cseikről, a haza jövődjéről, a gyer-
mekekről van szó. Már pedig e hiba meg-
van, 5—10 forintot szavaznak meg az egyes
községek a nyári gyermekmenhely fentartá-
sára — s azt hiszik, hogy ezzel eleget
tettek.

Hát hiszen igaz, hogy ily összegért szerző-
dethetnek gyermekeik mellé óvót, de nem olyat,
ki azoknak az ártatlan gyermekeknek gon-
dozójuk legyen, ki játékaikra felügyeljen, ki
köztük a közös anya szerepét elviselni bírja.

Pedig éppen ez a fő. Annak az óvó-
nőnek sok oly tulajdonságának kell lennie,
milyet csak ritka emberben találunk; s azért
a legnagyobb figyelemmel és körültekin-
téssel kell eljárnia az illetékes hatóságnak
azon egyén megválasztásánál, kire a gyer-
mekmenhely vezetését és gondozását bízni
akarja; s azután, ha már az egyént meg-
választotta, gondoskodnia kell annak tisztes-
séges fizetéséről is, olyanról, mely fáradtsá-

gának igazi jutalma lévén, ne legyen kény-
telen azon időt, melyet a gyermekeknek kell
szentelnie, oly munkánál eltölteni, mely hi-
vatásos kötelességének teljesítésében gátolná.

Bizonyos, hogy ma még mint újdonság
— különösen, mint olyan, mely újabb anyagi
megterhelhetéssel jár — szokatlan lesz né-
pünk előtt és sokan talán fájni is fognak a
költségektől, mert — fájdalom — népünk
még ma sem értett arra, hogy az iskolába
járást gyermekére nézve a legszükségesebb-
nek tartsa.

De ép azért szükséges a hatóság leg-
erélyesebb intézkedése s azért szükséges a
népnek e téren felvilágosítása.

Hiszzen tulajdonképen nem is új eszme
ez; Sparta harmadfélezer év előtt behozta
már e rendszert, még pedig a legridegebb
formában, midőn egyenesen elvette a gyer-
meket a szülőjétől és sajátjának vallva, maga
neveltette.

A mai törvény a spartai rendszer odiczus
hibái nélkül annak minden jótulajdonságát
egyesítve — ha lelkiismeretesen végrehaj-
tják — a legfőbb eszköz lesz arra nézve,
hogy a haza jövődjéről reményei a hazának
biztosíttassanak s már létük kezdetétől a ha-
zának igazi javára neveltessenek; s éppen
azért mi a legőszintébb örömmel üdvözljük
azon intézkedést, mely elrendelte, hogy ez
év márczius havában már a megye minden
egyén községében megtétessék a szükséges
intézkedés és előkészület a nyári gyermek-
menhely felállítására.

TÁRSUK

MULT EMLÉKEI.

Seb marad a törzs fán, melynek ága váltott,
Ámde csak a tört gally nem hoz új virágot;
Beforr a fán a seb, terem ir reija —
Csak a letört gallynak gyors a hervadása.

Új, szebb lombokat hajt minden megmaradt ág,
Hogy társuk hiányzik, már is alig tudják.
Csak egy beforrott seb tanuja a multnak,
Mikor még a fának bus könyei hulltak.

Csak egy beforrott seb — az szől néha róla,
Azt mondja, a fának itt is volt egy ága; —
De jött a vad vihar s letépte a lombot...
Fájt is a seb akkor, mig végre beforrott.

Beforrott, s az ágak hogy új tavaszt értek,
Letörött társukról csak néha beszéltek,
Édes illat szállt és vig madárdal rájuk,
S majdnem efeledezték, hogy ki volt a társuk.

De még sem egészen, hisz édes az emlék,
Az őriz a szívnek annyi drága kincsét,
Azért hogyha szóltak emléki a multnak,
Társukról beszélni ők is össze bujtak.

—y—l.

HA A FARSANG ELMULT.

Elhangzott az utolsó accord, megszűnt re-
zegni a hegedű hurja, nem kacag már nem sir; a
deli csárdás is megszűnt viradattal — s helyt
adott a farsang a hamvazó böjtnek.

Vége van a zajnak, a termék többé nem
vonzanak, hanem helyettük kis szobákba vonul
meg a jó kedv, ott tárja ki szívet a mosolygó
élet.

És folyik a beszéd édesen a multról, meg-
szólal a jelen minden aprósága, majd a jövő-
dők titkait türkészik — de csak pacianszon.

A vége pedig minden beszédnek csak az,
a mi a farsangon volt: szerelmissé tesszik egy-
másba azokat, kik már ugys — szerelmesek
voltak.

Ők pedig boldogan mosolyognak erre, keb-
lükben hordva azt a menyországot, mely fénye-
sebb a csillagos kék égnél, vakítóbb a napnak
lángoló tüzenél s édesebb a mennynek minden
gyönyörénél.

A remény szelleme tekint jövőjükbé s ugy
int le reájuk, hogy a jövő rejtelei még von-
zóbbak lesznek és ők a jelennek még jobban
örülnek.

Pedig tán a boldog jelen csak percekig
tart, talán a zord fatum már ott leselkedik a
közel jövő küszöbénél, hogy csontos kezével
durván összetépje azt a boldogságot, a melyet
az élet jó lelkü neuntöje és a szelid remény
együtt kötögettek.

Lehet, hogy a jövő, melyért az ifjú küzd,
kődbuborék gyanánt oszlik el majd akkor, mi-
korra elérte, s lehet, hogy a leánya szüzi sze-

relmének roncsain kacagva tombol utjad a vak
sors átkozott tündére.

Lehetséges; mindez megtörténhetik.

Hiszzen a gazda bő termést ígérő zöldeió ve-
tését fergeteg és jégeső teheti még tönkre, a
tenger hajait büszkén szelideső árcoccos hajót
vihar törheti össze; a tudóst kutatásainak vég-
céljánál érheti csalódás.

De azért örül a gazda hullámzó vetésének,
büszkén tekint a hajós gazdag hajójára, s a tu-
dós kísérleteinek közepette boldognak érzi ma-
gát, — mért ne lenne hát boldog, mért ne ör-
vendene a boldog szerelmes szép reménye tün-
dér palotájában.

Boldog, mért hisz s remél. Hisz szerelme-
sében, kit a világ minden ádáz, gonosz szava
nem szólhat el tőle, mert ennek egy szava szá-
szor több élötte, mint a nagy világnak ezernyi
ármánya. Remél a jövőben, mért hisz Isten őrizi
azt a szent érzelmét, melynél nemesebbet, sem
az ég, sem a föld soha nem termett még.

És ily módon bizony nem fájlalják a far-
sang elmúltát, nem félik a böjtnek zord egy-
hanguságát. A zajos életből megpihenni térnek
a kicsiny szobába és a kis szobában oly világra
lehetnek, mely nagyobb ezerszer annál a világnál,
melyben eddig éltek, mért betölti végkép szí-
vök ürességét.

A zenének utolsó accordja nem zug vissza
fájón, nem csábit a multba; efeledik végkép
abban a kis körben, hol boldogabbak lettek,
mint csak nem régen a csillogó termekben.

Dolintal.

Takarékpénztár közgyűlése.

A rimaszombati takarékpénztár f. hó 23-án tartotta közgyűlését.

A közgyűlés kiemelendő momentumai voltak a dr. Szabó Samu igazgatósági tag és jegyző által elolvasott és felolvasott kitűnő szövegezésű és az egész évi működését, apróra felolvasott igazgatósági jelentés, melyet egész terjedelmében adunk a következőkben:

Tisztelt Közgyűlés!

A múlt 1892-ik év eredményét ismertető hivatalos jelentésünk megkezdése előtt fájdalommal kötelességet teljesítünk, midőn intézetünk két igazgatósági tagjának: Dapsy Vilmos és Dr. Marikovszky Gusztáv uraknak, elhunytát kell bejelentnünk. Mindketten már az intézet bölcsőjénél szeretők érdeklődéssel munkálkodtak, hogy ez létesüljön; később, mint ezen intézet vezetői, odaadó humanus eljárásokkal nagyban elősegítették, hogy az intézet évről-évre előrehaladjon és megizmosodjék. Az emberi élet szűk korlátai között, a végtelenség magas kort engedett nekik megérni s a folytonos munka és szellemi képzettségük ereje folytán, magas társadalmi állás jutott osztályrészükül. Az első a törvénykezés terén vívott ki magának országos elismerést; a második, a végső percig tanulva, az emberiség szenvedéseit parkodott nagy önfeláldozással kisebbíteni, igen sokszor enyhíteni s nehéz, sokszor az emberi erőt meghaladó tevékenységük között is, szívők melegevel karolták fel mind az intézet ügyét, munkálkodtak egész odaadással ennek jövőjén, fényt és tisztelgetést szerezve s ezáltal előmenetelét megkönnyítve. A hála és elismerés adója lerovással indítványozzuk, hogy az elhunyt Dapsy Vilmos és Dr. Marikovszky Gusztáv közhasznú, különösen az intézet érdekében kifejtett tevékenységük, jegyzőkönyvünkben megörökítessék, s elhunytak felett őszinte részvétünk fejeztessék ki.

Az intézet vezetése, illetőleg az igazgatóság teendői az 1892-ik évben is az előző évi ügykör-beosztás szerint végeztették. Az alakuló igazgatósági gyűlésen elnöknek Kishonthy Gyula, ügyésznek Molnár József, jegyzőnek Dr. Szabó Samu lettek megválasztva; a gazdasági teendők végzésével pedig Horváth János bízott meg. Nem oly mérvben, mint a megelőző évben, de azért folytonos pénzülséggel volt elárasztva intézetünk tárcája ez évben is; ezen az igazgatóság ügye segítette, hogy nagyobb pénzülségeket helyeztél el az országos központi takarékpénztárnál s a megyei törvényhatóság pénzei után eddig fizetett 5⁰/₁₀₀-ot a rendes 4¹/₂⁰/₁₀₀-ra szállította le, mely összegek, a múlt év decemberében tartott megyei közgyűlés határozata folytán, ily feltétel mellett is intézetünknek továbbra is meghagyattak.

A kezelés, — intézetünk minden ágánál, — mindenkor és minden tekintetben kifogástalan volt. A számadások félvekenként rendszeresen lezártak, a könyvekkel és vonatkozó okmányokkal tételről-tételre összehasonlítottak, azokkal egyezőknek s a számitásban is helyeseknek találtak. A pénzek s értékeknek a vizsgálatok alkalmával hiány egyáltalában nem. hanem igen is pontosság és megfelelő rend tapasztaltatott.

Az üzleti végeredményeket tekintve, egész örömmel jelenthetjük, — mint az igen tisztelt részvényesek kezei között levő vagyonomérleg kimutatásból is kitűnik, — hogy az oly kedvező, minő jelenleg még intézetünk fenállása óta egyszer sem volt; az 1891-dik évről felmaradt 1086 frt 78 krral ugyanis 37516 frt 35 kr. jövedelem áll rendelkezésre, oly jövedelem, mely az intézet haladásának és szilárdságának kétségtelen bizonyítéka, s minden bizonynyal oly tekintélyes összeg, hogy az igen tisztelt közgyűlés a tavalyival egyenlő osztalék megszavazása mellett, az intézet teljes biztosítására oly szükséges tartalék-tőke nagyobb mérvben való növelését eszközölheti, megtéve a jótékony adományozást s a jövő osztalékot biztosító nagyobb fóku áthozatalt is, különben pedig az évi jövedelem hová fordítására nézve, van szerencsénk javaslatainkat következőkben betérjeszteni.

A veszteségi számlára 806 frt 08 krt indítványozunk átvinni, mint oly kétes követeléseket, melyeknek behajtására biztosan számítani nem lehetvén, a kereskedelmi törvény értelmében, az évi jövedelemből lejegyzésbe hozandók. Ez összeg levonása, nem különben a részvényalap és tartalék tőkék kamatai, az intézet ingatlan jövedelmei s a múlt évről áthozott jövedelem maradványon felül levő többlet után számított 2⁰/₁₀₀ fejében 469 frt 12 krt kell alapszabályaink értelmében a tisztai nyugdíj alaphoz csatolni.

Ezen tételek leszámítása után lesz a rendelkezésre álló összeg: 36241 frt 15 kr., melyből első sorban részvényenként 20 frtjával,

1200 részvény után, 24000 frtot indítványozunk szétosztani, a még felmaradt 12241 frt 15 kr. tekintélyes összegből, mindenekelőtt a póttartalék tőkéhez 8000 frtot kérünk csatolni, mely tőke ezen összeggel 32000 frtra fog szaporodni, a 4241 frt 15 krből megemlítvén azt, hogy ez év folyamán külföldre jótékony ezélokra kisebb összegekben már 170 frt adományoztatott, — következékre véltünk s indítványozunk juttatni:

Intézeti kezező tisztviselőink elismerést érdemlő odaadó sikeres működésének jutalmazásul: Lengyel Samu pénztárnoknak 250 frtot, Lőrinczy György, Eperjessy József, Kern Adolf, könyvvezetőnek, egyenkint 150—150 frtot, Alexy Pál szolgáinak 50 frt; összesen 750 frt.

- a.) A helybeli e. prot. főgymnasiumnak 300 frtot.
- b.) " " " " főgymnasium tápintézetének 20 frtot.
- c.) " " " " főgymn. tanári nyugdíj-alapjának 50 frtot.
- d.) A helybeli kisdóvó-intézetnek 30 frtot.
- e.) A helybeli „Szegények intézetének“ folyó kiadásaira 100 frtot.
- f.) A helybeli községi finiskola alaptőkéjéhez 50 frtot.
- g.) A helybeli községi leányiskola könyvtárára 50 frtot.
- h.) A helybeli iparos iskolának folyó kiadásokra 100 frtot.
- i.) A helybeli iparos iskolának alaptőkéjéhez 20 frtot.
- j.) Megyei nemzeti pénztárnak 20 frtot.
- k.) Közművelődési egyesület rimaszombati körének 30 frtot.
- l.) Rimaszombati és vidéke nőegyletének 30 frtot.
- m.) Tompa Mihály Rimaszombati felállítandó szobrára 100 frtot.
- n.) Rimaszombati koresolya-egyletnek 100 frtot.

Összesen 1000 frtot.

Ezeknek kifizetése után felmaradt 2591 frt 15 kr. pedig, a f. év számlájára hozassék által.

Az intézet jól felfogott érdeke megkövetel, hogy tisztviselői az anyagi gondoktól mentek legyenek, másrészt pedig, hogy az odaadó, valóli szakért elemmel az intézet érdekében teljesített munka megjutalmazva legyen, indítványozzuk, hogy Lőrinczy György és Kern Adolf könyvvezetők fizetése f. év január elsejétől számítva, egyenkint 200—200 frttal emeltessek, mely indítványunk elfogadása mellett Lőrinczy György fizetése 1000 frtől 1200 frtra, Kern Adolfé pedig 600 frtről 800 frtra fog emelkedni.

Végül jelentjük, hogy az igazgatóságból ez idő szerint alapszabályaink értelmében Baksay József, Kishonthy Gyula, Molnár József és dr. Szabó Samu igazgatósági tagok lépnek ki, ezek és a két elhunyt Dapsy Vilmos s Dr. Marikovszky Gusztáv volt igazgatósági tagok helyei lesznek választás útján betöltendők; választandó tehát 6 igazgatósági tag azon megjegyzéssel, hogy a legkevesebb szavattal megválasztott mandátuma egy évig fog tartani. Megválasztandó a felügyelő-bizottság 6 tagja és 24 napbiztos.

Midőn egy évi működésünkről ezekben leszámolnánk, magunkat a t. részvényes közönség nagyrabecsült hajlamaiba ajánlván, tisztelettel kérjük felmentésünket.

Kelt Rimaszombati, 1893. év febr. hó 8-án tartott takarékpénztár igazgatósági gyűlésből.

Az igazgatóság nevében:

Kishonthy Gyula,

Dr. Szabó Samu,

ig. elnök.

ig. jegyző.

Élénk éljenzés kísérte a jelentést.

Ugy ez, valamint a felügyelőbizottság jelentése tudomásul vétetvén, a felmentvény megadatott.

Uj igazgatósági tagokul megválasztottak a régiek mellett még Institórisz Endre és Samarjai János; uj felügyelőbizottsági tagokul Bodor István és Löcherer Tamás, uj napbiztosokul: Dr. Marikovszky István; Huda Samu, Ethey Frigyes, Kres József.

A nép- és iparbank közgyűlése.

A gömörmezei nép- és iparbank f. hó 24-én tartotta közgyűlését. A részvényesek nagy számmal jelentek meg.

Igazgatósági elnök felhívja a közgyűlést, miután határozatképessége megállapítva lett, az elnökválasztásra. Egyhangulag Dr. Szabó Samu választatott meg.

Elnök az ülést megnyitva, Institórisz Endre ügyvéd igazgatósági tag, mint jegyző felolvassa az általa fogalmazott nyeltemre méltó igazgatósági jelentést, melyet a következőkben adunk:

Tisztelt közgyűlés!

Hivatásunkhoz képest ezennel bemutatjuk a gömörmezei nép- és iparbank XXII. fenállásának, illetőleg az 1892-ik évi üzleti évről, az intézet ügykörére vonatkozó mérlegét, mely mérleg igazolja eredményében azon tényt, hogy az intézet kezelésénél megtétezt az adott viszonyok között minden, mi az intézet ügyvezetésére célszerű s előnyt biztosító.

Mint minden vállalat, úgy intézetünk is, alá levén vetve az esélyeknek, de különösen a társadalmi viszonyok, erkölcsek romlásából gyászosan tapasztalt bűnös cselekmények megújulásának, az igazgatóság minden ébersége mellett is, azon tényt kénytelen jelenteni, hogy részben behajthatlanság, de nagyrésztben válto-hamisításokból kifolyólag 706 frt 30 kr. vált kétes követeléssé, melyet a törvény rendelkezése értelmében, az évi jövedelemből leírásba hozni javasolunk.

Fájdalommal jelentjük, hogy az intézetnek megalakulásától alkalmazott hű pénztárnoka Tóth József elhalálozott, kinek elhunya alkalmából az igazgatóság kegyeletes kötelességét teljesítette, részvétét az intézet vesztesége felett is az elhunyt családjánál kifejezte s koporsójára a méltán kiérdemelt elismerés jelétül koszorút helyeztet.

Veszteség érte az év folyamán intézetünket, ügybuzgó igazgatósági tagja Liszka József elhalálozásával is, kinek családja iránt igazgatóságunk a fájó veszteség érzetét tolmácsolva, koporsóját szintén megkoszoruzta; a hű és ügybuzgó tagok vesztesége felett méltó fájdalomukat jegyzőkönyvileg megörökíteni javasoljuk.

Az intézeti pénztárnok elhalálása folytán igazgatóságunk, az özvegy kérelmére, a nyugdíj kérdésben intézkedett, a nyugdíj összeget, alapszabály értelmében özv. Tóth Józsefné asszony részére 220 frtban megállapítván, azt 1892. évi október 1-ső napjától, a nyugdíj-alap jövedelme terhére folyóvá tette.

Az elhunyt Tóth József betegeskedése idején Folyány Kálmán I-ső könyvelő által vitt pénztárnoki állást, közzé tett pályázat folytán 800 frt évi fizetéssel, akként töltötte be az igazgatóság, hogy a tisztelt közgyűlés által nyilvánílt bizalom folytán huzamos időn át igazgatósági tagságot viselt s előnyösen ismert Kozma Szabó József részvényest választotta meg.

Ugy az intézeti betétek, mint a váltó- és jelzálog-kölcsönök útján a helybeli társintézettel egyöntetű kamatláb alkalmazásának célzertisége szempontjából, igazgatóságunk a kamat lábat 1893. január 1-től 1/2 (fél)⁰/₁₀₀-kal leszállította, megszüntetni remélvén, a hitelt keresők közönségnek intézetünkkel szemben, ez indokból elfoglalt tartózkodó állását.

Ezek előre becsajtása után az igen tisztelt részvényesek között szétosztott mérleg értelmében, tisztelettel jelentjük, hogy intézetünk 1892. évi üzleti forgalma 1.379. 438 frt 81 kr., vagyon és teher mérlege 684.080 frt 30 kr., bruttó jövedelme 50.181 frt 92 krt, s tiszta jövedelem 14.859 frt 72 krt tesz; melyből a váltó-veszteség címén leírásba hozni javasolt 706 frt 30 krt levonva, 14.153 frt 42 krt tesz a tiszta nyeresémet, melyhez az 1891-ik évről a jelen üzletre átvinni rendelt 993 frt 77 krt hozzá adva 15.147 frt 19 krt tesz azon összeg, mit a tisztelt közgyűlés rendelkezésére bocsátunk.

Ezen összeget a felügyelőséggel közösen tartott ülésben hozott megállapodáshoz képest következőleg javasoljuk felosztani:

1. A forgalmi nyeresémet 2⁰/₁₀₀-át, vagyis 225 frt 17 krt a l. alapszabály értelmében az intézeti nyugdíj-alapra.

2. Az intézeti 3000 drb részvény után az 1893. év március hó 1-ső napjától fizetendő 9⁰/₁₀₀-ot, vagyis részvényenkint 4 frt 50 krt, s így 13.500 frtot, mint nyeresémet-osztalékot, az intézet részvényesei között.

3. Az intézeti tisztviselők jutalmazására személyenként 100—100 frtot, összesen 300 frtot, s a szolgálta szokásos évi jutalmazásul 25 frtot.

4. Jótékony célra és pedig:

- a.) A rászombati egyesült prot. főgymnasiumnak 50 frt
- b.) Ezen főgymnasium tápintézetének 10 frt
- c.) Ezen főgymnasium tanári nyugdíjának alapjára 20 frt
- d.) Rszombati város szegények intézetének folyó szükségletek fedezésére 30 frt
- e.) A rimaszombati községi leányiskola alaptőkéjére 30 frt
- f.) Ugyanezen finiskola alaptőkéjének szaporítására 20 frt
- g.) A rimaszombati ipariskola alaptőkéjének gyarapítására 20 frt
- h.) A Rszombati felállítandó Tompa Mihály szobor alaptőkéjének gyarapítására 25 frt
- i.) Megyei nemzetiségi alapra 10 frt

h.) A megyei közművelődési egyesület rimaszombati körének 10 frt
 l.) Rszombat és vidéke nőegyletének 10 frt
 m.) Rimaszombat város kisdodovodájának 10 frt

Osszesen 245 frt.

Megemlítendőnek tartjuk e helyütt, hogy az év folyamán intézetünk kulturális s jótékonyági czélokra 52 frt 50 kr. könyöradományt osztogatott a fenti összegben kívül.

5. Alapszabály értelmében a tartaléki alapra a tiszta nyereségy 5 %-ának megfelelőleg 500 frtot, s végül:

6. a fent elősorolt felosztás folytán felmaradó 352 frt 02 krt az 1893-ik üzletév számlájára javasoljuk átvinni.

A tisztelt tagok között szétosztott mérlegen nyugvó jelen elszámolásunkat ezek után jóváhagyni, elfogadni s részünkre a felmentvényt megadni tisztelettel kérjük.

7. Folyami Kálmán és Szügyi Zsigmond intézeti könyvelők; az igazgatósághoz rendes fizetésük emelése iránt kérvényezvén, — tekintve nevezettek az intézet körül kifejtett tevékenységüket, társadalmi állásukkal összekötött kötelemeik teljesítésének lehetőségét, önfentartásukat, s azon körülményt, hogy a teljesített munkájukhoz mért méltányos díjazása az intézeti tisztviselőnek az igyekezet és munka-kegy fokozatossága által magára az intézetre visszahat, — s végül, hogy a pénztárnoki állás újabb rendszeresítéséből kifolyólag egyébként sem nehezedik újabb teher ez által az intézeti pénztárra — kérelmüknek 100—100 frt évi fizetés felemelésre vonatkozólag, pártoló előterjesztésünk melletti megadását s így Folyami Kálmán 1-ső könyvelő fizetésének évi 900 frtról 1000 frtra, Szügyi Zsigmond II-od könyvelő fizetésének évi 700 frtről 800 frtra leendő leendő felemelését melegen ajánljuk.

8. Liszka József eihalózása és Kozma Szabó Józsefnek pénztárnokká lett megválasztása folytán az igazgatóság kiegészítése válván szükségessé, egy évi időtartamra két igazgatósági tagnak, nem különben alapszabály értelmében egy évi időtartamra öt felügyelősi tagnak, s végül: ugyancsak egy évi időtartamra 30 napi-biztosnak megválasztását midőn tisztelettel kérjük, magunkat a tisztelt közgyűlés jóindulatába ajánlván, maradtunk

Institorisz Endre,
jegyző.

Eva János, ig. tag.
Ethey Frigyes, ig. tag.

Bodor István miután felolvassa a felügyelő-bizottság jelentését, úgy az előbbi, mint ezen jelentést, a közgyűlés tudomásul veszi és a felmentvényt megadja.

Felolvasatott Institorisz Endre lemondása az igazgatósági tagságról. Institorisz ugyanis megválasztatott a takarékpénztárnál igazgatósági tagnak, s így a népbanki tisztéről lemondott. Ez elfogadtatván, érdemeiért az elismerés jegyzőkönyvileg örökített meg.

Ezután három igazgatósági tag megválasztására került a sor. Megválasztottak: Ifj. Süteő István, Dr. Ráróssy Gyula, Dr. Zehery István.

Felügyelő-bizottságba megválasztottak: Terhes Pál, Dr. Szabó Samu, Baksay József, Nagy Ferencz, Bodor István.

Vége harmincz napi-biztos választott: és pedig: Krcs József, Eszényi Gyula, Benyo Béla, Dr. Szabó Károly, Kalocsay Gyula, Rásky István, Soós Ferencz építész, Paczek Emil, Fülöp Benjamin, Ifj. Csapó János, Dr. Cziner Miksa, Szöllösy István, Dr. Marikovszky István, Kovács Zsigmond, Varga Lajos, Róth Lajos, Barányi Gusztáv, Dr. Veres Samu, Törköly József, Hollósy József, Szabó Károly, Kerekes Dezső, Báthory Ferencz, Zachar Gusztáv, Sárkány Imre, Széplaky Lajos, Fábry János, Király Ferencz, Csapó János, Kovács István.

Izraelita ifjuság tea-estélye.

Carneval herczeg uralkodása megszűnt, — elkövetkezett a nagy böjt. Azonban ez a mulatni vágyó ifjuságot legkevésbé sem tartja vissza attól, hogy vágyát egy-egy estélyen ki ne elégítse. És ha végig tekintünk ez évben megtartott mulatságokon, be kell ismernünk, hogy az izraelita ifjuság f. hó 18-án megtartott tea-estélye minden tekintetben fényesen sikerült, mert habár a résztvevő közönség nem is volt oly nagy, mint a többi bálokon, de az a határ-

talán csapongó jó-kegy, — mely gyakran a „soh'sem halunk meg“ hangos kifejezésében nyilvánult — tökéletessé tette a sikert. Ez főképen a figyelmes rendezőség érdeme, melynek élén Dr. Kármán Aladár Ernő az orszlánrész. A négyeseket mintegy 40 pár táncolt. A szün-órakor megtartott tombola szintén sok érdekes jelenetet idézett elő. Szóval az egész mulatsággal úgy voltunk, hogy „Bár csak ez az éjszaka“ ...

Az estélyen jelen voltak: Dr. Cziner Miksáné, Löfkovics Lipótné, Dr. Strausz Józsefné, Pongrácz Pálné, Lörincozy Györgyné, Bodor Arminné, Altstock Edéné (Dobsina), Grosz Farkasné, Reisz Józsefné, Heksch Jakabné, Sirkány Imréné, Blau Vilmosné, Szabó Jakabné, Kohn Albertné, Krausz Simonné (Jánosi), Kohn Albertné (Tiszolcz), Dickmann Ignáczné, Gellmann Sámuelné, Bródy Bertalané, Gömőri Miksáné, Gottlieb Jakabné (Nyustya), Róth Ignáczné (Lyonsoz), Weinfeld Adolfné, Braun Zsigmondné, Weisz Adolfné, Lefkovics Józsefné, Kohn Sámuelné, Kohn Adolfné, Steiner Salamonné, Lichtner Bernátné, Blumenthal Lászlóné (Rimabánya), Blumenthal Hermanné, Blumenthal Lajosné, Krausz Dávidné (Dobóca), Krausz Bernátné, Péter Józsefné, Stropff Ignáczné, Hilovics Lipótné, Ethey Aranka, Krémer Ignáczné továbbá: Bródy Mathild, Hammermüller Szidike, Kohn Teréz, Altstock Aranka (Dobsina), Stompf Nelli, Kohn Hulda (Vágújhely), Dickmann Anna, Blumenthal Gizella, Blumenthal Lina, Kirmán Ida, Weinfeld Irén, Lichtner Mariska, Lichtner Fanny, Blumenthal Gizella (Rimabánya), Lefkovics Antónia, Krausz Gizella, Kohn Irma, Steiner Berta, Kohn Fanny (Tiszolcz), Krausz Gizella (Jánosi), Krémer Janka (Klenőcz), Gottlieb Mariska (Nyustya).

Tombola-tárgyakat ajándékoztak a következők: Blumenthal Gizella 6 dessert kóst, Kohn Regina és Irma 1 csokrot, Dr. Cziner Miksáné 1 kézimunka-kosár, Löfkovics Lipótné 1 levéltartót és 1 kefetartót. Hilovics Ceczel 2 porcellán virág-váza, Kohn Albert 1 tóntartó, Blumenthal Lina 1 czukortartó, Dr. Strausz Józsefné 1 kávés és 1 tejes korsó, Blau Vilmos 1 czukortartó, Lichtner Bernát 2 virág-váza, Glaser Márton 1 üveg cognac, Braun Zsigmond 2 majolika váza, Weinfeld Irén 1 lámpa-tárcza, Schweitzer Dávid 1 pluche emlékkönyv, Friedl Willy 1 gyermek garnitúra, Heksch Jakab, 1 palack marasquine, Péter Józsefné 1 tüpárna, Gömőri Miksa 1 üveg pezsgő, Haas Salomon 2 virág váza, Steiner Berta 1 kézimunka-párna, Dr. Kármán Zoltán 1 doboz levelepapír, 1 fejtörő, 1 ballerina, Kraus Bernát 2 virág-váza, Lefkovics József 1 majolika butykos, Gelb Sarolta 1 vajtartó, Hollósy Mariska 1 gesztenye-takaró, 1 tolltörő, Hollósy Irma 1 virágkosár, Reisz Józsefné 1 virágkosár, Gazsa Samu 1 flaskó badacsonyi-bor.

HIREK.

— **Eljegyzés.** Szilárdy Béla, közkezdveltségű szentkirályi fiatal földbirtokos f. hó 16-án jegyezte el Prónay Pál l-apátfalvi birtokos kedves és bájos leányát, Alicet.

— **Kinevezés.** Szóts Miklós helyére városunkba erdőgondnokká Pékh József losonezi kir. főerdész neveztetett ki.

— **Hymen.** Jellinek Jakab tornaljai kereskedő ma esküszik örök hűséget Eckstein Fiesko helybeli fakereskedő szeretetreméltó leányának, Annának.

— **Megyegyűlés.** Vármegyebizottságunk tavaszi rendes közgyűlését márczius 20. és 21-ik napjain fogja megtartani.

— **Pályázat.** A Stelkovich István halálával megürült vármegyey főlevéltárnoki tiszti állásra, mely 800 frt évi fizetés, 200 frt lakbérletmennyel van összekötve. A pályázati kérvények az alispáni hivatalhoz márczius 19-ig nyújtandók be.

— **Törköly József** helybeli közönségi iskolai igazgatótanító a Garai-féle népszínmű pályázaton „Szarka Miska“ című népszínművel a bírálók nagy elismerésére talált. A jeles igazgatónak különben e téren tehetségét s szak-képzettségét már volt alkalmunk megismerni, mikor a Csiky „Vadrózsza“ című darabját való-ságos praecizitással tanította be a gymnasiumi ifjakkal s a szereplő fiatal leányakkal.

— **Hangverseny.** A Rozsnyón f. évi febr. hó 26-ára kitűzött jótékonycélu hangverseny közbejött akadály miatt folyó évi márczius 12-ikére elhalasztatik. Az eddig kiváltott jegyek érvényüket megtartják, további előjegyzések Feymann László ur kereskedésében eszközölhetők. Rozsnyó, 1893. február 23-án. A rendezőség.

— **Meghívó.** A tiszai ág. h. ev. egyházkerületi felső-leányiskola javára Rozsnyón 1893. évi február hó 26-án az ev. főgymnasium új

tornateremben műkedvelők szives közreműködése mellett rendezendő hangversenyre. Műsor: 1. Nyitány Wallace W. Vinczének „Maritana“ című dalművéhez. Zongorán négy kézzé előadják: Schlosser Sári és Benedicty Szerén k. a. 2. Felolvasás dr. Markó Sándor urtól. 3. a. Románca a „Zsidónó“ dalműből Halévytől, b) „Csók keringő“ Ardititől. Énekl. Dobozy Radvány Alice urnő, zongorán kíséri dr. Markó Sándor ur. 4. Magánjelenet. „Bakfis álmok“ Heltai Jenőtől. Előadja Alexy Anna k. a. 4. „Nefelejt.“ Sappé F.-től, bariton solo. Énekl. Szukit Gábor ur, zongorán kíséri Mikulik Brez Gízella urnő. 6. 12. sz. Magyar Rhapsodia Liszt Ferenctől. Zongorán előadja Mikulik Brez Gízella urnő. 7. „A forrás“ dal Goldmarktól. Énekl. Dobozy Radvány Alice urnő, zongorán kíséri dr. Markó Sándor ur. Helyárak: Ü.őhely földszint az 1—2. sorban s az erkélyen az 1. sorban 1 frt 20 kr; ü.őhely földszint a 3—5. sorban s az erkélyen a 2—3. sorban 1 frt; ü.őhely földszint az 5—8. sorban 80 kr; ü.őhely földszint a 8. soron túl 60 kr; állóhely 40 kr; diák-jegy 25 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak. A hangverseny kezdete este 8 1/2 órakor. A hangversenyt a „Fekete-sas“ vendéglő ujonnan épült dísztermében társas-estély követi; ezen estélyre a belépti-díj 50 kr. Jegyek a hangversenyre és az estélyre előre válthatók Feymann László ur kereskedésében.

— **Halálozás.** Institorisz Endre köztisztelőben és szeretetben álló helybeli ügyvédet és családját nagy gyász érte: 3 éves kedves kis leányát, a kis Margitkát ragadta el f. hó 20-án a gyermekek öldöklő ellenség, a kegyetlen difteritisz. Öszinte részvétellel osztozunk a nemes férfiú és családja gyászában, melyre gyógyírt nyujtson a békés megnyugvás és az idő gyógyító balzsama.

— **Az ifjusági bálon.** mely február hó 11. és 12-ik napjain tartatott meg, s melynek sikeréről már megemlékeztünk, felülfizetéseikkel hozzájárultak a közművelődési egyesület támogatására a következők: Máriaassy Lászlóné 100 frttal, Hámos László 5 frt, Dapsy József 5 frt, Boczkó Dánielné 5 frt, özevgy Fialka Beretty Emilia 5 frt, Scholcz Miksa 3 frttal, Gellén Endre, Fáy Viktor, Szakal András, Kubinyi Géza, Porubszky Imre, Biró Nyári Sándor, Máriaassy Ida 2—2 frttal, Molnár József 1 frttal, összesen 138 frttal. Ezen összeg a közművelődési egyesületnek átadott. A nemzeti közművelődésre felülfizetők mindenesetre a nyilvánosság legteljesebb elismerését érdemlik meg.

— **Hangverseny.** A miskolci ág. hitv. ev. nőegylet 1893. évi márczius hó 4-én, szombaton saját alapított gyarapítására, a Seper nagyszaloda dísztermében hangversenyt rendez, a következő műsorral: 1. Liszt F. „Rapsodie Hongroise Nr. 2.“ zongorán 4 kézzé előadják: Kocs Terike és Kahle Wilt Janka urhölgyek. 2. Ketős, Flottow „Mártha“ operájából, előadják Dobozyne Radvány Alice urhölgy és Martin József ur. 3. Felolvasás, előadja Kozma Andor ur. 4. Katona kar, Gounod „Faust“ operájából, előadja a miskolci dalregylet. 5. a) Hellmud, „Zauberlied“, b) Hellmud, „A csók“, c) „Gästündniss“, előadja Dobozyne Radvány Alice urhölgy, zongorán kíséri Kahle Wilt Janka urhölgy. 6. La Sirène, Gade W.-től, zongorán előadja Pották Lajos ur. 7. a) Lassen, „Ich hatte einst ein schönes Vaterland“, b) Hellmud, „Morgen send ich dir die Veilchen“, c) Schubert, „Ungeduld“, előadja Martin József ur, zongorán kíséri Kahle Wilt Janka urhölgy. 8. Beschnitt, „Ossian“ előadja a miskolci dalregylet. A hangversenyt tánc követi. E jótékonycélu hangverseny a t. közönség szives figyelmébe és pártfogásába ajánlatik. Helyárak: Az első 4 sorban személyenként 2 frt, az 5—7. sorokban 1 frt 50 kr., a következő sorokban 1 frt. Állóhely 60 kr., Diákjegy 40 kr., Karzatjegy 50 kr. — Személy s karzatjegyek előre válthatók a Ferenczy-féle könyvkereskedésben és este a pénztárnál. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdete este 8 órakor. A hangverseny végett kéretik a t. közönség a korábbi megjelenésre.

— **A támasfalli kisdodovó javára** rendezett mulatság tiszta jövedelmül lapunk múlt számába sajtó hibából 20 frt. 14 kr. helyet 10 frt 14 kr. lett kiszedve, mit ezennel helyreigazítunk.

— **A kovalai faipar-raktár** városunkban valóban impozánsul épült. Az Andrassy-utról áthúzódik a koháry utcára. s több mint száz öl hosszú. A faipar és fakereskedelem e központsított új otthonát igazán öröme, és szívvél vesszük tudomásul, anyival is inkább, mert programunkkal találkozik minden olyan momentum, mely Rimaszombat közigazdasági fellendülését jelenti.

— **XIII. Leo pápa.** 50 éves jubileumát f. hó 19-én vasárnap a kath. egyházban fényes isteni tisztelettel ünnepelték meg.

— A gömörmezei nép- és iparbank XXII. évi üzlet-, mérleg- és jövedelem-kimutatását az 1892-ik évről beküldötték hozzánk. E szerint az 1892-ik évben a tiszta nyereség: 14859 frt 72 kr., s az 1891-ik évről maradt 993 frt 77 kr. nyereség, mely összeg az érdekelteknek 9% tartalékot juttat, s még ezen felül jutalmazásokra, jótékony adományokra is megiehető összeg marad fen.

— **Évkönyv.** A gömör-kishont t. e. megyei községi körjegyzők évkönyve az 1892-ik évről megjelent. Az évkönyvet Záhonyi János, egyl. főjegyző szerkesztette avatott tollával. Magában foglalja a Likéri vasgyárban 1892. szeptember 5-én tartott jegyzői gyűlés jegyzőkönyvét; aztán egy szellemes karczolatot: A papiros korszakról írta Záhonyi János, melyet olvasóink már lapunkból ismernek, továbbá az egylet tagjainak névsorát, mely szerint a tiszteletb. tagok száma: 7; a rendes tagok száma pedig 60; a IV-ik rész a megyebeli községek közíg. bosztásáról szól; végre az V-ik rész a földadó kivétési kulcsot, a tiszta jövedelemnek 25 5/10-a szerint foglalja magában. Az évkönyv kimutatása szerint a gyűlésen a tisztviselőkkel együtt 17, segédjegyzőkkel együtt 22-en vettek részt, ami sajnálatos dolog, mert a körjegyzők rendezésre váró ügyeiket ki viszi előre, ha maguk is ektépen, ily szembeötlőleg hanyagolják el?! Az egyleti élet iránt kissé több lelkesedés volna kívánatos. Mi részünkről — mint sajtó — szíves készséggel szolgáljuk az igazán tulterhes munkát végző derék testületet!

Hirdetmény.

Az 1892-ik évben Budapesten megtartott nemzetközi baromfi-kiállításon állami bronz- és egyleti aranyéremmel díjazott, ugyszintén több megyei gazdasági egylet által rendezett ugyanily irányu kiállításon legmagasabb kitüntetésben részesült fajbaromfiaktól származott tojások márczius 30-ától szállítatnak.

Kendermagos „Phymouth roks“ tyuk fajból tojások, nagyság szerint válogatva:

I-ső osztályu darabja . . . 50 kr.

II-dik „ „ „ . . . 30 kr.

Pekking-kacsák után darabja 40 kr.

A tojások ára helyben értetik és azok fajtisztaságáért, ngymint jóságáért szavatoltatik, szállítás utánvét mellett eszközöltetik.

Megrendeléseket elfogad Hermann Vilma Feleden.

Eladó alulirottnál
Serkében

egy teljesen jó karban levő
alig használt

15 soros vetőgép.

CSISZÁR LÁSZLÓ.

Férfi-szabó műterem.

REISZ JÓZSEF

RIMASZOMBATBAN.

Van szerencsém tisztelettel értesíteni a helybeli és vidéki n. é. közönséget, hogy a már legujabb divatnak megfelelő

FÉRFI-SZABÓ MŰTERMET

rendeztem be folyó hó 15-én.

A tavaszi idényre nagy bevásárlást tettem a legujabb és legelegansabb hazai valódi angol és brüni gya p j u k e l m é k b e n , r a k t á r a m b a n i g e n n a g y v á l a s z t é k b a n m i n d i g t a l á l h a t ó .

Szabászom, a ki évek óta a fővárosban és más nagyobb külföldi városokban a lepe'ső üzletekben működött, előnyös, kitünő és finom izlésű elismert szabásznak bizonyult ugy, hogy bármelyik nagyvárosi férfi-szabóval versenyképes vagyok.

Felkérem a n. é. közönséget, hogy a közeledő tavaszra nálam ruháikat megrendeltetni sziveskedjenek, hogy már az előző próba-darabnál is olcsóságom és lelkiismeretes kiszolgálásom felől meggyőződni fognak, miért is kérem a nagyérdemű közönséget saját érdekükben becses figyelmükre méltatni. Férfi szabóságom a ti ajánlom és pártfogásukért esedezem.

Tisztelettel:

2—3

REISZ JÓZSEF.

LÖFKOVICS LIPÓT

ÁRUHÁZA RIMASZOMBAT.

Legnagyobb raktár férfi és női fehérneműekben

Férfi ingek, gallérok, manchetták férfi nyakkendők

Óriási raktár és meglepő olcsó árak női,

férfi és gyermekcipőkben

női és férfi kalapok

Női, leány és gyermek felöltők.

Női és leány kabátok.

Női és leány köpenyek.

Blouzek, kötények gyermekruhák.

Utazó bőröndök.

Táskák.

Szövött, kötött és rövidárúk

nagy választékban.

Mély tisztelettel

1—3

LÖFKOVICS LIPÓT.

A néptanítók Eötvös-alapja.

A mit törvény és egyes iskolai hatóságok megtagadnak a néptanítóktól, pótolni igyekeznek azt maguk a néptanítók, az ő n s e g é l y e z é s gyakorlása által: segítségükre van a művelt társadalom is.

Az „Eötvös-alap országos tanítói egyesület”, melyet Péterffy Sándor vezetett 18 évvel kezdeményezett s melyet a java-sava lelkesen felkarolt, tőle telhetőleg támogat, fennállása óta 470 tanítói család gondjait enyhítette, 33.875 frtot adván részint ösztöndíjak, részint segélyek alakjában a hozzájuk folyamodóknak. Ily módon 199 róm. kath. 102 ev. ref. 92 ág. ev. 10 gör. kath. 8 unit. és 69 izr. tanító, tanítónő és tanító gyermeke szeméből törülte le a nélkülözés okozta könnyüket. Ezen kívül a „Tanítók orsz. Árvaházának” a költségeihez 1910 frttal járult, a „Tanítók Háza” alapjára 1303 frtot gyűjtött, saját alapjára pedig 48.937 forintot tökécsített.

Van az egyesületnek 30 tiszteletbeli, 750 pártelvi, 1450 rendes, 22 alapító és 88 örökös tagsági díjat fizetett tagja. A múlt évben befolyt adományokból 454 frt, tanító-egyletek évi járuléka — adományai — és gyűjtéseiből 226 frt, egyes iskoláknál elhelyezett perselyekből 35 frt, közigazgatási hatóságok gyűjtéseiből 80 frt, egyéb adakozásokból és gyűjtésekből 1365 frt; összes bevétele 12.480 frt, kiadás 9195 frt. A múlt évi tiszta jövedelem 3285 frt; ebből ösztöndíjakra és segélyekre fordít 1500 frtot, a Tanítók orsz. Árvaházának alapjához ad 294 frtot, betegségekben sínlődő rendes tagoknak nyújt 250 frtot, a beteg tanítók menedékháza alapjára tökécsít 150 frtot, a magyar Tanítók Házának alapjához csatol 150 frtot, a Röck Szilárd, Röck Pál, Gyertyánffy, Lederer, Zirzon, Békey, Orley és Péterffy-féle alapítványok kamatai fejében kioszt 370 frtot; az egyesület tökécsített vagyonához pedig 551 frtot csatol.

Bármily szépnek lássék is az eredmény, mit a néptanítók „Eötvös-alapja” felmutat, még ma sem felelhet meg az igényeknek, melyeket a szegény tanítók és jelesen tanuló gyermekeik irányában támaszthatnak. A tanítók tömegesebb támogatására és a művelt közönség pártfogására van szüksége.

Az „Eötvös-alap orsz. tanítói egyesület” feladatai közé tartozik az is, hogy létesítse a fő- és székvárosban a magyarországi tanítók házáat, melyben az egyesület tagjainak felsőbb iskolákban, egyetemeken tanuló fiai részben ingyen, részben pedig mérsékelt díjért szállást kaphassanak, hogy otthon legyen a magyarországi néptanítók fiainak, ha a szülei házból, a család köréből idegen emberek között kell élniök, hogy a hajlékuk legyen Budapesten az országos jellegű tanítói egyesületeknek, a melyben tanácskozásiakat megtarthassák.

Ennek a tanítói háznak a felépítésére a magyar nemzet ezredéves fennállásának az ünnepét akarjuk felhasználni. Ha nem állíthat a nemzet, az állam az ezredéves ünnep alkalmára ezer népiskolát és kisdóvodát, illő, hogy segítsék felépíteni a tanítók házáat, mely áldáshoz, maradandó emlék lesz hazánk ezredéves történelmében és azt bizonyítja, hogy a magyar nemzet méltán foglal helyet a kulturálatlanok sorában.

Más országok fővárosaiban, pl. Bécsben, Zágrábban, Berlinben is vannak ily tanítóházak és szegénysorsu tanulókról gondoskodó intézetek; illő, hogy legyen Magyarország fővárosában is. A tanítók azonban, általánosan ismert nyomoruságos anyagi helyzetüknél fogva, a maguk erejével nem képesek ezt a magaslatos eszmét megvalósítani, kénytelenek az állam, a törvényhozás, a hatóságok és a nagyközönség jótevőkönkre appellálni.

Ha van egyesület vagy testület, mely a társadalom támogatását megérdemli, bizonyára a magyar tanítótag az, mely minden erejét, összes tehetségeit a nép nevelésének, oktatásának szenteli s arra munkál, hogy vallásos, erkölcsös, munkás és művelt legyen minden magyar és általuk virágzó, hatalmas és dicső az „imádott hazá.”

Lakits Vendel.

Könyvismertetés.

A szakirodalmunkban időről-időre megjelenő ugynevezett alkalmi munkák rendszeresen csak alkalmi, vagyis muló értékkel dicsekedhetnek; azon munkák azonban, melyek alkalomszerűségük mellett encyclopedicus irányuak lévén, oly tanokat hirdetnek, melyek a mellett, hogy az ánaagot összességében felölelik, a helyes gondolkodásnak és a tapasztalat eredményének adnak érthető kifejezést, azok állandó becsesl bírnak és méltók a megismertetésre.

Ilyen munka a dr. Markó László által

irt „A ragály és védekezésünk” című legújabb munkája. Szerző az „előzetes fogalmakban” a fertőzést és a ragályozást determinálja, jobban mondva definiálja akképen, hogy azoknak mibenlétét és miképen történtét a szakember úgy, valamint az értelmes laikus — feltéve, hogy kellő figyelemmel olvassa, — tökéletesen megértheti.

A fertőzésnél, mint kétségtelen bizonyosságot állítja fel azt, hogy a különböző fertőzések és fertőző kórok mind különböző sajátságos parányi gombák, kócsirák által okoztatnak, és hogy e kócsirák fejlődésének, elterjedésének és fertőző hatásainak feltételei különbözők.

A ragályozásnál 4 főosztályt különböztet meg:

Az általános fertőzések, melyek között a talajviszonyokból eredő malariát és a légköri viszonyokból származó influenzát említi fel.

A 2-ik osztályba sorozza az átváltás által ragályozóvá tehető és lehető helybeli fertőzések kórokat, mint pl. az orbánczot és a gyermek ágyi lázát.

A 3-ik osztályba sorozza a megbetegült egyéntől bárki által szerezhető, vagyis ragályos és így igazában fertőző, leginkább hevveny lefolyású betegségeket.

A fertőzés mikéntje szerint ezeket 3 csoportra osztja.

A bőrbe való közvetlen, vagy közvetett beütés által eredetteket, mint a bujafekély, tákör, trachoma, továbbá az állatoktól származó pokolvarrt, veszettséget és takonykört.

A 2-ik csoportba sorozza azon ragályos kórokat, melyeknek kócsirái a levegővel való beégszés folytán is fertőznek; ilyenek a difteritisz, vörheny, himlő, kúteges hagymáz, kanyaró, höckhurut.

A 3-ik csoportba azokat, melyeknek kócsirái a nyállal, a tápszerekkel, de legkivált az ivó vizekkel történt lenyelés által fertőznek. Ilyenek a kolera, a béltífusz és a vérhas.

A 4-ik osztályba sorolja végül az átörököltető (hereditárius) betegségeket, mint a bujaseuyvet, görvélykört és gümőkört.

Ezen általános és előzetes áttekintések után szerző átmege a ragály okozóira, még pedig először a koleraánál.

E fejezetben magyarázatot ad a kolera gombacsirájának és hazájáról Ázsiáról, annak göröcsői alakjáról, szaporodási képességéről és elpusztulásáról.

Elterjedésére nézve minden kétséget kizáró bizonyossággal ismerteti azon thesist, hogy a cholera-bacillus levegő által tova nem vitetik, hanem csakis valamely tárgyhoz tapadva, az emberi érintkezések és összeköttetések ezerféle útján lesz tova hurezolva; más szóval, hogy a levegővel magunkba nem szívjuk, hanem az csakis fertőzött tápszerral, vagy itallal juthat az ember gyomrába s onnan, ha ott meg nem semmisül, a belekbe, hol fejlődésére és szaporodására legelőnyösebb feltételeket találván, az emberi életerővel élet-halál tusára kel.

„A több fertőző kóroknál” szerző a kócsiráknek egyenkinti megismerését — mint a mű keretébe nem valót — mellőzi ugyan, de annál érdekesebb argumentumokkal kel sikra a göröcső vívmányai mellett, szemban a beteg subjektív tüneteivel és a fizikális megvizsgálás eredményével. Ez utóbbit különösen a tüdő-gümőkör kezdetleges időszakára, illetve annak felismerésére, vagy jobban mondva a kócsirákra nézve tartja illetékesnek.

A kócsirákknak, mint növényi képződményeknek nemcsak életműködési (táplálkozási és szaporodási), hanem életképességi, (életszivóssági) viszonyaira nézve is döntő befolyásának ismeri el a szárazságot és a nedvességet.

Elfogultságnak tartja, ha azt állítanók, hogy a szervezett fertőzésre a kócsirákon kívül a talajnak, a légkörnek, továbbá az egyéni hajlamnak és az alkalomnak nincs döntő befolyásuk.

Ezen négy tényezőnek a szervezetre való romboló hatásának mikéntjét szerző találó példákkal illusztrálja.

A munkának 2-ik része a „Védekezésünk” egy a kolera, mint a többi fertőző betegségekre nézve, egy kellő rendszerbe öntött, tudományos alapon nyugvó, könnyeo keresztülvihető tanácsadásban áll, mely ha úgy egysesek, mint a hatóságok által megszíveltetnék, bizonyára az emberiségnek nagy hasznára lenne.

A munkának időszzerűsége mellett azon érdeme van, hogy sokban a szerzőnek eredeti, valóban tudományosan szabadelvű felfogására vall, melylyel minden általa felállított thesist pontról-pontra példákkal bebizonyít, mely bebizonyítás ismét beható tanulmányban leli alapját.

A műnek magvas nyelve, correct irálya és nyomdailag szép kiállításá megfellelő arányban állanak annak benső értékével és óhajandó, mi-

szerint tanuságos tartalmánál és közhasznu voltánál fogva nagy olvasó közönségre találjon, mely olvasó azon meggyőződésre jusson, hogy a mű megéri azon koronát, melyet érte adott, de nemcsak a Weckerléét, hanem saját valutájához méltóan az elismerés koronáját is.

Dr. Ixel Soma.

Vegyes hírek.

— Nyilvános köszönet. A serkei ref. egyház nagynevű földesurának pártfogását élvezte mindenkor. A Lorántfiak, Rákócziak, Vayak stb. építettek templomot, paplakot, iskolát; lelkészt, tanítót állandóan javadalomban részesítvén. Még midőn az uri birtok öröklés, csere, vétel útján három részre osztatott is, a tulajdonosok — vallásfelekezeti különbség nélkül — egyházunk iránt az ősek uri kegyét fenntartani meg nem szüntek. Ily lekötéselő figyelemmel viseltetnek hozzánk a jelenlegi tulajdonosok: Méltóságos Gömöri János és Nagyságos Fáy Barnabás urak is, kikhez legközelebb a harmadik új birtokos Nagyságos Dráskóczy László ur járult, felajánlván urvacora osztási czélra évenként 35 liter bort és kenyérré 4 frtot. Mindig unvanaz... a hol a szent, a nemes ügyek előbbviteléről van szó, a hol nemcsak beszélni, hanem tenni és áldozni is kell; a hol egy egész férfura van szükség, mindig ott találni őt első sorban. Fogadjon népes gyülekezetünk őszinte köszönetét.

A ref. egyházi olóljáróság.

— Alapítvány. Putnok nagyérdemű volt ref. lelkésze, néhai Balogh Béla — hir szerint — végrendeletében jelentékeny összeggel emlékeztet meg a serkei ref. egyházaól is, azon helyről, hol gyermek és ifjúkora legszebb éveit tölté a nagytudományos orvos pap s áldott lelkü papné — mint szülei — körében, hová elköltözött s élő kedvesekhez a szeretet elbomolhatlan szálaival kötötte. E nemes tette is sokasítja az elhunyt jeles férfiú érdemeit, s szélesebb körben örökíti meg áldott emlékeztét.

— Gyászrovat. Megyénk egy köztisztvisletben álló családját érte gyász giczei Diószegi Erzsébet elhunytá által. A gyásztól sujtott Diószeghy család a következő gyászjelentést adta ki: Diószegi Amália és özvegy Diószegi Zsigmondné született Vadnai Piroksa maga és gyermekei: Zsigmond, Piroksa és férje: Fornét Gyula, László és Deszövel a nagyszámú rokonság nevében is szomorodott szívvvel jelentik testvére, sógornője, illetve nagynénjék giczei Diószegi Piroksának Szászán folyó év és hó 16-án reggel 8 óraker élete 57-ik évében, rövid szenvedés után váratlanul bekövetkezett gyászos elhunytát. A megboldogultnak hült tetemei folyó hó 19-én, délután 4 óraker fognak az ev. ref. vallás szer-tartása szerint Szászán a sirkertben örök nyugalomra tetetni. Béke lebegjen porai felett! Szászán, 1893. február hó 17.

— Aki a templomban ásit. Balogon, a múlt vasárnap egy x—y asszony, a templomban oly nagyot talált ásitani, hogy ő maga is elcsodálkozott rajta, midőn állat nem a rendes helyén érezte. Ez eset oly feltűnést keltett a Balog-völgyén, hogy valóságos közmondások sorába vették fel. Az asszonyt a megyei közkórházba vitték.

— Állt egy istálló magas hegy alatt. Olyan meredek e hegy, hogy olvadás következtében a vizet nagy erővel a Bálint István perjesei lakos istállójához vezette; minek következtében ez, gyengének érezvén magát s nagy robajjal — ledől. Szerencsére csak állatban tett kárt, mert három patkányt nyomott agyon.

Csarnok.

ÁBRÁND, ÁLOM.

Hova szálltál édes álom?
Hova kéjes élvezet?
Emléktek is a muló félben —
Sötét bú a roncs felett.

Pusztá minden vihar szórta
Szerte-szét a lombokat,
Melyek árnya még nem is rég
Enyhe bájjal eltakart.

S most, ha szívem kinban égve
Nyögi fájón, hogy beteg;
Szellő helyett zord szavával
Felel rá a fergeget.

S azt kiáltja vágád soha —
Soha be nem telhetik;
Ábránd, álom — jól jegyezd meg —
Rövid s balga mindenik. O.

Az elhagyatott gyermekek védelme.

A „Gömör” február 12-ik számában a gyermekvédelestről, a szeretet és lelenczházról volt szó, mely mint megoldatlan társadalmi kérdés fejlődő kulturánknak egyik legfontosabb megfejtésre váró feladata, közéletünk többé-kevésbé forrasztgatott sebei között a legnyitabbak, legfájóbbak s legkihatottabb egyike, mely okvetlen orvoslásra vár.

Ott van az a számban ki nem mutatható sok gyermek, kiket nemcsak közönytől mellőz, de itéletével üldöz, erkölcsösségét szóval hirdető társadalmunk. Nem nyul utána, hogy fel-emelje, fölve attól, hogy piszok ragad kezéhez. Hagyja elpusztulni, vagy engedi a társadalom rákfenéjének felőlni... maga köré gyűjt általuk erkölcsileg oly romlott existenciákat, kik méltói a kornak, s mint a szu a fát furják be — csak a nyomor és elhagyatottság által kitálálható bűnöket — a társadalom testébe s rontják meg alapjában azt, melylyel szemben csak gyűlöletük van, mert a társadalom nem tette meg velük szemben erkölcsi kötelességét.

Ha az egész emberiségnek kötelessége gondoskodni elhagyatott tagjairól, kétszeresen van intve az oly nemzet, az oly faj, mint a magyar, mely elszigetelve, rokantalanul, örökös ellenállásban gyengül, más fajokkal való harcában; melyet csak szívóssága, erkölcsi energiája tart meg az elnyomatástól; mely számára oly kevés, hogy Széchényi mondása szerint „az apagyilkosnak is meg kellene kegyelmezni”: az ily nemzet ne ítélje el az ártatlanokat, a hibázókat ne kényszerítse a bűn folytatolagos fokozására, hanem nyujtsa módot, teremtsen alkalmat minden életet nyert tagja megmaradására, felhővekedésére.

A hibát eredetében irtani kell, de ha már megtörtént: áldozatul ne dobjuk oda a mit sem vétőt.

A szemérem sokakat kerget a bűnbe, vezet a gyilkossághoz, hisz a Mária Nostrai szomorú ház, — melynek lakói felérészt ezek szolgáltatták, — szomorú bizonyosságot tesz arról, az álszemérem pedig, mely bélyegzeteknek tekint a botlások bizonyítékait, azzal, hogy nem nyujt nekik védelmet, hogy nem rehabilitál: összejátszik, közreműködik a bűnös üzelmekkel.

Ha javítani akarunk: le kell mondanunk scrupulusainkról, s az eszme teljes magaslatára kell emelkednünk s csak a nemeset, magasztokat, a lelkek megmentését, az egyedek életnek való megtartását kell szemünk előtt tartanunk.

Es ezt együtt teheti az állam, megye és társadalom. Nem terjeszkedhetem itt ki arra, hogy más államok példájára mit tehet a mi államunk, de nem mulasztatom el főbb vonásokban megjegyezni, hogy a maga kisebb körében mit lehet a megye s a megyei közönség.

Az emberi humanizmus felállította a kórházakat, hogy a szenvedő emberiség bajait könnyebben gyógyítsa, ugyanaz a humanizmus fejlessze, terjessze ki erejét s a kórházakkal kapcsolatosan állítson fel egy menhelyet az oly kisdetek befogadására, kik szüleikre nézve terhesek, kiknek életük szüleik tragicumát képezik.

Vegye fel e menhely, gondoza, ápolja s nevelje hasznos társadalmi taggá, igaz hazafivá.

Legyen gond arra, hogy a gyermek a titoktartás leple alatt érhesse el menhelyét, mert ép a kitudástól való félelem az, mi a gyermek élete felett hóhér-pallos gyanánt lebeg. Mikép külső országok, világvárosok szeretet-házainál, legyen a letevő hely bölcsője kutató szemektől ment helyen, mely mindig készen várja kisdet-vendéget, s melynek gépezete könnyű terhet azonnal rendeltetése helyére szállítsa. Minden ruha, esetleges ismertető tárgy megőrzendő, mert ki tudja, ki milyen vért, minő titkot visz magával, melynek kibonyolódása később a kis árva életében forduló pontot képezhet.

Valamint az orsz. kórházak, melyek Budapesten, mint az orsz. fővárosában vannak, nem elegek az ország betegeinek befogadására: ugy nem lehet arra csak gondolni sem, hogy egy bármily nagy orsz. lelencz-ház felállításával ezen társadalmi hiányon segítve legyen. Az legkivált a főváros elhagyott gyermekei számára volna berendezendő, minden megyében pedig a maga területe számára. S így az ügy könnyebben is megoldható. A már kész kórházak eszközölnék a felvételt; a kisdetek ápolását egy külön telepen végeznék, s végre az idősebbeket ismét külön épületben nevelnék mindaddig, míg életpályára léphetnek.

S ezen utóbbi nevelő-házban nemcsak ismeretlen születési gyermekek, hanem árvák, kiknek szülei elhaltak, szintén felveendőek vol-

nának, hogy ezekkel összevegyülve ne érezze a növendék, — még később se, — szomorú születésének erkölcsi súlyát.

Természetes, hogy ezen eszme gyakorlati kivitelére pénz kell. Nem is olyan nehéz annak az előteremtése.

Hisz oly általánosan érzett ezen hiány hogy e filantropicus célra senki se sajnálja garasát.

A megye, mint testület megteremti az alapot, ha szükségét látja pótdobban veti ki a megkívánt feltartási összeget, az amugy is jókora járulékon már ez keveset emel s hiszem, hogy az ilyen célú teher nem lesz terhes.

A megye nőegyesületei vagyonaikat e célra áldozhatják, mert meg kell vallanunk, hogy jelenlegi működésükben, hatásukban nem kielégítő az ő segedelmük. Van 15 ezer forint s alig tudnak néhány árvát segélyezni, s a mi legfőbb, sokszor nem lehet az igazibb árvát felkarolni.

Társadalmi uton is sokat össze lehet hozni. A rimaszécsi járás főszelegabiraja már megkezdte a gyűjtést, legyen az ama kis mustárnag, melyből rövid idő alatt az elhagyott gyermekek menhelyének terebélyes fája nővi ki magát.

Ezekben kívántam előadni nézetemet a b. lapjában felvetett eszmére vonatkozólag. Mindenesetre az a fődolog, annak előkészése kell törekednünk hogy első sorban a megyei szeretetházak, mint ilyenek felállítsanak s az általános erkölcsi nívót emeljék, mentenek meg anyagot, egyedeket a haza számára, mert azegyedek képezik a tömeget, a tömeg az erőt, valamely állam tekintélye, emelkedés: pedig bizony elmondható: annak erkölcsi magasságában és anyagi erejében rejlik.

— a —

Felhívás.

Alulírottak elhatároztuk, hogy az országos honvédelemre 1893. május 21-én művészi esztétikus bronz labérkoszorút helyezünk, a koszorú tervezésére és elkészítésére hazánk jeles szobrászt Zala György urat, a szalagra vésendő felirat fogalmazására Horváth Gyula orsz. képviselő urat kértük fel.

Előre látható, hogy ez a terv — a melynek végrehajtására a magyar hölgyek körében országsszerte gyűjtést indítottunk — olyan helyiséssel és pártolással fog mindenfelé találkozni, hogy a befolyó pénzből a költségek fedezése után tekintélyes összeg fog fennmaradni. Ezt az összeget is hazafias célokra szántuk, egyik feléből „Honleány” alapítványt létesítünk, melynek kamatai évente kétszer és pedig Budavár bevételének és a királyi pár megkoronázatásának évfordulóján — május 21-én és június 8-án fognak valamely hazafias célra fordíthatni.

Másik részéből pedig abban az évben, melyben hazánk fenállásának ezredik évét ünnepezzük, négy pályadíj fog kitűzteni, egy-egy olyan irodalmi, festészeti, szobrászati és zenészi alkotásra, mely egy hazáját, annak függetlenségét és szabadságát hajóig szerető nemzet érzelmeinek hő kifejezése.

Hazánk hölgyeihez intézett alább olvasható felhívásunkat azzal a kéressel közöljük, hogy azt terjeszteni s a hazafias célra való gyűjtést támogatni méltóztassék.

Honleányok!
Magyar nők!

A szabadsággért lelkesedő honfiai kegyelet az 1848/49-ben elesett honvédek dicső emlékének megörökítésére szobrot emelt a fényes történelmi múltú és Budavár dísz-terén.

Van-e honleány, kinek szívébe ne lenne vésvé a negyvenöt év előtti idő magasztos emléke, melybe mindenkinél fájdalommal kevert édes öröm és büszkeség érzete vegyül? Van-e magyar nő, kinek lelkében szabadságharcunk hősei iránt érzett hálás tisztelet ne honolna? Van-e, ki e szobrot oltárként ne tisztelné? Hozzátok szólunk honleányok, hozzátok, kiknek keblében magyar szív dobog, mely tud tűrni és szenvedni; de mindenkifelett hazát szeretni és ügyeért lelkesedni. És különösen hozzátok, kik e nagy eseményeket láttátok, hozzátok, kik nagy részt vettetek ki a buból, remegve a szerető atya, férj, fiu és testvér drága életéért, nagy részt a fájdalomtól és könyektől is mikor megtudtátok, hogy ők nincsenek többé! Hozzátok szólunk, kik a hazátok iránt érzett szeretmetekért kimondhatatlanul sokat szenvedtetek és minket mégis hazaszeretetre tanítottatok.

Vegyétek ki részetekeket az örömből is, melyet az új nemzedék hálája emelte szobrot látva, lehetetlen nem érezni. Ennek a hálának jó része titeket illet, titeket, kiket most arra kérünk, hogy munkáiban vegyetek részt, fonjátok velünk e megkezdett koszorút, mely hervadhatatlan lesz, mint azoknak dicsősége, kiknek szobrán elhelyezendjük.

Öreges és ifjak fonjátok a haza oltárára helyezendő koszorút, hiszen őseitek, apáitok, férjeitek és testvéreitek dicsőségét övedzi majd körül a babér.

Lelekésiten bennünket az a tudat, hogy anyáink leányai vagyunk, s hogy nem hiában születünk magyar nőknek. Szívünkben igaz lelkesedés lángja gyul ki, mi is lelkesedünk hazánk dicsőségeért, mint anyáink, kikhez a költő így szól:

Magyar hölgynek születlett
Tedd hivatásodat!

Budapesten, február 15-én.

Falk Miksáné,
alelnök.

Szelostay Gézáné, Gáspár Andrásné,
elnök.

Tüzlőtő-bál Rimaszécsen.

Nagyon sokan vannak, kik azon véleményben ringatják magukat, hogy „provincián” mulatni sem lehet; pedig valóban csalódnak, mert ha jelen lettek volna Rimaszécsen, testi szemeikkel győződhetek volna meg arról, hogy igen, még pedig nagyon is lehet mulatni. Nem a hízélgés hangja szól belőlem tehát akkor, midőn tollamat e sorok megírására emelem, hanem a multat siratom, s epedve várom a jövőt. Áttáncoltam a farsangot s jól is mulattam mindenhol, de legjobban és legzajosabban Rimaszécsen, mert a bál után frakkomat teljesen hasznavehetetlen állapotban helyeztem nyugalmába, várván az 1894-ik évi restaurációt az állami hivatalnokok fizetés-emelését, mely valószínűleg engem is hivatalban talál. Megengedi tehát a kedves olvasó, ha e bálról röviden referálok, mely tartatot f. hó 18-án és fényesen sikerült.

Sokan nem voltunk, de a kik részt vettünk az estélyen táncoltunk azok helyett is, kik elmaradtak. Lázasan vártuk az öreg est beköszöntét, még lázasabban a csárdás rázendítését, és várakozásunkban nem csalódtunk. Az engedelmes „tarka-kezü” rárántotta a „ropogóst” volt „hogyvolt!” ujra! még egyszer! En pedig azt harsogtam: van még benne (t. i. a hegedűben). És mi? Táncoltunk lankadatlan erővel és hévvel virradtunk. Nem is csoda, ha az ember önkénytelenül táncra perdül, hol annyi fekete és kék szem hivatgatva igérkezik; és még hozzá a „hegy leve” fokozza a kedélyeket, életeti a lankadó idegeket; no meg a szomszéd szobából az öreg-kártyázó társaság biztató szöszata. Ezek mind oly tényezők, melyek ha ugy vannak, a siker elmaradhatatlan. Sikerült is a mulatság minden ízében teljesen és kifogástalanul. Még az öreg Nestor is új életre ébredt (pedig már róla régen elnékeltek a hölgyek „Requiescat in pace”) és mint rendezes, ez alkalommal megint csalódtunk, mert az öreg ugyancsak rugta a port és járta a gömöri kopogóst. Valószínűleg a várgedei gyógyfürdő aczelozta meg nevezetes lábait, vagy pedig a vig zene öntött bele új erőt, de legvalószínűbb, hogy a bájos hölgykoszoru és a jó példaadás ösztönözte az öregot az igazi magyar csárdásra. Követték is az ifju gárda nemes példáját, de azért fölülmulni nem voltunk képesek.

Es kinek köszönhető mindez a siker? Illés Gyula tisztartó ur és a helybeli tüzlőtőtlőség elnökének, ki mindent elkövetett, a mulatság sikere érdekében; meg azután nem leszek szerénytelen, ha azt mondom, hogy nekünk is (t. i. a rendezőségnek). Így folyt le a kedélyes mulatság s ha ránk nem virrad, talán még most is táncolunk.

De azért a folytatás, mint mindenütt, itt sem maradt el, a közszeretben álló tisztartó úr villás reggelire hívott meg vendégszerető házához, hol újabb alkalomunk nyílt kedves nejeinek Illés Gyuláné Ó nagyságának és a tisztartó úrnak vendégszeretetről meggyőződést szereznünk.

Jelen voltak a mulatságon: Hós Arthurné, Illés Gyuláné, Lengyel Györgyné, Falk Józsefné, Lamos Lejóné, Percz Józsefné, Valovics Ferenczné, Nagy Józsefné, öz. Chászár Györgyné urnők; Illés Ilonka, Valovics Ella, Glosz Aranka, Glosz Vilma, Holló Ilona, Vattay Erzsike, Percz Vilma, Nagy Juliska kisasszonyok; továbbá: Glosz Arthur, Illés Gyula, Falk József, Horváth József, Fáy István, Lengyel György, Lamos Lajos, Nagy József, Valovics Ferencz, Négyessy Árpád, Keviczky Béla, Dessewffy Árpád, Salamou Béla, Koós Károly, Okolicsányi János és Lengyel Iván urak.

A farsang elmúlt, carnevalt eltemettük, Lehangelva ültem be a vasuti kocsi egyik fülkéjébe, ... éles jelt adott a vasut masinája, s pár perc múlva robogott a vonat Bánréve felé.
J. . . . . n.